

68), когото самъ Царь Василій е утвърдилъ въ това достойнство съ своя Царска грамота 69). И овый свѣтитель ако и съ соизволеніе Василіево вступилъ въ това достоинсто, обаче, безъ сомненіе казваме, онъ е былъ предизбранъ и рукоположенъ въ Архіепископскій чинъ отъ Соборъ на подчиненитѣ му Българи Епископы 70). Въ полза на това наше положеніе служи това доказателство, що до 1051-година не беше ся явилъ въ Българія още ниедипъ ни Епископъ, ни Архіепископъ изъ Гръцкій родъ. Архіепископы Гръцы начнаха да ся являватъ на Български Архіепископы столицы послѣ вышеупоманутитѣ природни Българи Архіепископы и послѣ упомянутаго Василія Българоубиеца и братаму Константина, именно въ царствованіе Константина Мономаха и въ Патріаршество Михаила Керуларія, когато Българитѣ отнюдь не можеха веке да противодѣйствуваатъ на Цариградското лукаво могущество и хитроинтригантна политика. Щрвъ родомъ Гръкъ Архіепископъ Българскій е Левъ първый въ 1051-1053 години 71).

Не глѣдающъ обаче, на това, що отъ ово време начнаха да ся появляватъ гръцы на Архіепископски столицы въ Българія, какъ вечъ съвършено покорена Цариградскому Царскому Престолу, по понеже она наедно съ нейната Църковь и Іерархія беше покорена не Патріаршескому, а Царскому попеченію, то и Архіепископитѣ ся являваха на Архіепископскій Столъ не по Патріаршеско, а по Царско съизволеніе и утвърженіе въ степень. Българскихъ Архіепископовъ и цвѣрсто са ся държали за Юстиніановитѣ пра-

68) Деборъ или Дибра и сега сѫществува — въ Албанія, — а отъ него и Дебрска Епархія, на която и сега жителитѣ са чисты Българе и Арнауты.

69) Глѣдай по-горѣ 64-ї питатѣ.

70) Глѣдай тамо пакъ и Calend. Eccl. Univers. Assem. T. III, pag. 158, et. T. V, pag. 161.

71) Chrit. Oriens. T. II pag. 292.